11 δυνον τοῦτον ὑπομεῖναι. ¶ Ὦ τλῆμον, ἔφη ὁ Σω-
κράτης, καὶ τί ἂν οἴει παθεῖν καλὸν φιλήσας; ἆρ'
οὐκ ἂν αὐτίκα μάλα δοῦλος μὲν εἶναι ἀντ' ἐλευθέρου;
πολλὰ δὲ δαπανᾷν εἰς βλαβερὰς ἡδονάς; πολλὴν δὲ
ἀσχολίαν ἔχειν τοῦ ἐπιμεληθῆναί τινος καλοῦ κἀγα-
θοῦ; σπουδάζειν δὲ ἀναγκασθῆναι ἐφ' οἷς οὐδ' ἂν μαι-
12 νόμενος σπουδάσειεν; ¶ Ὦ Ἡράκλεις, ἔφη ὁ Ξε-
νοφῶν, ὡς δεινήν τινα λέγεις δύναμιν τοῦ φιλήματος
εἶναι! ¶ Καὶ τοῦτο, ἔφη ὁ Σωκράτης, θαυμάζεις;
οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι τὰ φαλάγγια, οὐδ' ἡμιωβολιαῖα
τὸ μέγεθος ὄντα, προσαψάμενα μόνον τῷ στόματι,
ταῖς τε ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοῦ
φρονεῖν ἐξίστησι; ¶ Ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Ξενοφῶν· ἐνίη-
13 σι γάρ τι τὰ φαλάγγια κατὰ τὸ δῆγμα. ¶ Ὦ
μωρέ, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς οὐκ οἴει φιλοῦν-
τας ἐνιέναι τι, ὅ τι σὺ οὐχ ὁρᾷς; οὐκ οἶσθ' ὅτι τοῦτο
τὸ

de homine: nec de re reperi dictum [Recte. Ergo recepi. Z.] Articulum τὸ omittit MS. Vindob. 1. *Ern.*

§. 11. τί ἂν οἴει] Pro ἆρ', quod, vt verbis vtar Ernesti, non bene consentit sequenti, e quo repetitum videtur, recepi ex Stobaeo p. 401, MS. 2, et Vindob. 2 ἄν.

μὲν εἶναι ἀντ' ἐλευθέρου] In edd. vett. deest εἶναι, quod ed. Paris. et Steph. reponit post ἐλευθέρου. Sed ordinem secutus sum Stobaei et Brodaei, vnde quoque μὲν, quod a seqq. δὲ commendatur, reuocavi. Ita plane est in Paris. 1. Caeterum de sententia cf. Cyrop. V, 1, 7 seqq.

κἀγαθοῦ] Edd. vett. τ' ἀγαθοῦ. Sed Cast., Paris. et Steph. genuinum praebent.

§. 12. ὁ Ξενοφῶν] Articulum ὁ, qui deest vulgo, seruauit ed. Paris., Stob. et Paris. 1.

οἶσθα, ἔφη] Stob. non habet ἔφη.

φαλάγγια] Clemens Alex. loco supra ab Ernesto laudato sententiam Xenoph. sic refert: ὁ γοῦν Σωκράτης φυλάσσεσθαι κελεύει τὰ ἀναπείθοντα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν καὶ μὴ διψῶντας πίνειν, καὶ τὰ βλέμματα καὶ τὰ φιλήματα τῶν καλῶν, ὡς χαλεπώτερον σκορπίων καὶ φαλάγγων ἰὸν ἐνιέναι πεφυκότα. Cf. Cyrop. V, 1, 15, vbi formosorum adspectus comparatur cum vi ignis.

ἡμιωβολ.] Iunt. et Stob. ἡμιοβολ., haud repugnante analogia; et apud Pollucem quoque libri in hac scriptura non consentiunt. Ceterum phalangiorum, ex genere aranearum, sed venenatorum morsu, species multas enumerant Nicander, Plinius aliique. Rotundam et minutam formam arguit comparatio oboli. Contra ἡ φάλαγξ Attice est aranea.

τοῦ φρονεῖν] Iunt. τὸ φρ.

§. 13. ὁ Σωκράτης] Articulum recte Leonclauius ex Stobaeo, hortatu Stephani, et hinc Welsius, restituerunt.

ὅ τι σὺ] Stobaeus habet ἃ σὺ, et mox οἶσθα pro οἶσθ'.

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
http://digital.slub-dresden.de/id375455116/72
gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft